

Notat

Til: Hordaland Fylkeskommune

Fra: Mølleneset AS v/advokat Siv Elén Årskog Vedvik

Dato: 22. januar 2015

Saknr: 22567

REGULERINGSPLAN FOR MØLLENESSET, PLANID. 62740000, BERGEN KOMMUNE

- **Betydningen av Statsbyggs «innspill» i vurdering av om KURE sin innsigelse skal opprettholdes**

Vi viser til Statsbyggs brev av 01.12.14 og notat av 05.12.14, som vi finner det nødvendig å kommentere betydningen av.

Spørsmålet er hvorvidt Statsbyggs brev, som er adressert til Fylkesmannen og Bergen kommune, og med kopi til Fylkeskommunen, Kunnskapsdepartementet og Kommunal- og moderniseringsdepartementet, der det oppfordres til å opprettholde innsigelsen mot planen, kan ha noen betydning i KURE sin vurdering av om innsigelsen skal trekkes.

Statsbygg hadde selv mulighet for å fremme innsigelse i denne saken, men valgte etter det som fremgår i brevet å ikke benytte seg av den muligheten fordi det ble ansett som lite sannsynlig at høyhusalternativet ville bli godkjent.

Når resultatet ble at kommunen godkjente planen, ønsker Statsbygg nå å likevel bli «hørt» i den innsigelsessaken som foreligger.

Det følger av pbl. § 5-4 at

«Innsigelse skal fremmes så tidlig som mulig og senest innen den frist som er fastsatt for høringen av planforslaget.»

Statsbygg fremmet ikke innsigelse innen denne fristen, og de har derfor ikke mulighet til å komme med noen innsigelse i saken.

Statsbygg kan heller ikke påvirke eller «utvide» den innsigelsen som foreligger fra Fylkeskommunen. Det fremkommer av pbl. § 5-4 at «Innsigelse skal begrunnes». Det er de konkrete innsigelsesgrunnene som er fremsatt som skal vurderes av departementet, dersom saken kommer så langt.

KURE kan ikke, dersom de vurderer det slik at deres egne innsigelsesgrunner ikke lenger fremstår som tilstrekkelige til å opprettholde innsigelsen, velge å likevel opprettholde innsigelsen med bakgrunn i Statsbygg sin begrunnelse.

I tillegg til at dette er en nødvendig konsekvens av at Statsbygg sin begrunnelse ikke forelå på tidspunktet for *frist* for innsigelse, ligger argumentasjonen også i stor grad utenfor KURE sitt kompetanseområde når det gjelder innsigelser.

Av vedlegg til Rundskriv H-02/14, Retningslinjer for innsigelse i plansaker etter plan- og bygningsloven, følger det at Fylkeskommunene har innsigelseskompetanse i saker som gjelder «kulturminne-, kulturmiljø- og landskapshensyn (...)».

Det er denne kompetansen KURE har fått delegert til seg.

Innsigelsen fra KURE er grunnlagt med motstrid med overordnet plan, og med negativ innvirkning på kulturminnene i området.

Statsbygg kommer med flere argumenter som de mener taler mot den godkjente planen.

Et av disse er at det ikke er «fyllestgjørende miljøargumenter for høyhus». Dette er utdypet i et notat/brev av 05.12.14 hvor Statsbygg over fem sider argumenterer for at prosjektet ikke innfrir de kriteriene som gir status som pilotprosjekt hos Fremtidens byer.

Dette er argumenter for at kommunen ikke burde ha godkjent planen, men argumentene ligger *utenfor* det som gjelder «kulturminner, kulturmiljø og landskap» og som innsigelsen fra KURE gjelder.

KURE har ikke kompetanse til å fremsette innsigelse på bakgrunn av at høyhuset ikke blir et «plusshus», og da kan argumentasjon knyttet til dette heller ikke begrunne en opprettholdelse av innsigelsen.

Det som skrives om skyggevirkingen fra høyhuset er heller ikke blant de forholdene som har begrunnet KURE sin innsigelse. Det er også tvilsomt om dette *kunne* ha begrunnet en innsigelse fra KURE. At et hus kan kaste skygge over et område i et visst tidsrom er ikke av «nasjonal eller vesentlig regional betydning» for kulturminnene KURE er opptatt av i innsigelsen og har heller ikke på annen måte «vesentlig betydning» for KURE sitt saksområde, jf. pbl. § 5-4 første ledd.

Skyggeulemper var ikke grunnlaget for KURE sin innsigelse, og eventuelle slike ulemper kan derfor heller ikke begrunne en opprettholdelse av KURE sin innsigelse.

Statsbygg kommer også med argumenter knyttet til kulturmiljø og landskap når de skriver om hvordan høyhuset angivelig vil svekke kunst-og designhøgskolens bygg og bydelens identitet. KURE var i sin innsigelse opptatt av dagens *eksisterende* kulturminner/kulturhistoriske verdiers, og *ikke* hvordan høyhuset ville passe sammen med den nye kunsthøgskolen. Det er den angivelige påvirkningen på de kulturhistoriske verdiene som har ført til at KURE har vurdert det slik at planen vil gi negative virkninger på kulturminner av regional og nasjonal verdi, slik at det var grunnlag for innsigelse.

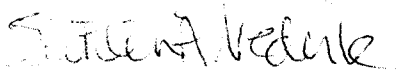
KURE kan derfor ikke opprettholde sin innsigelse fordi Statsbygg nå har funnet grunn til å argumentere for at høyhuset vil få negativ påvirkning på kunsthøgskolen.

Som omtalt er det bare innsigelser inngitt innen fristen for innsigelser det skal tas hensyn til. Det er også bare det *grunnlaget* for innsigelsen som forelå på dette tidspunktet som er relevant.

Statsbygg kommer ikke i sine «innspill» med noen nye elementer som underbygger KURE sin innsigelse og som taler for opprettholdelse av denne. I realiteten fremstår dette mer som en «klage» på planvedtaket – eller som en mye forsinket innsigelse fra Statsbygg, som man altså ikke kan ta hensyn til.

Dersom KURE konkluderer med at det ikke er grunnlag for den innsigelsen de fremsatte ut fra den begrunnelsen *de selv hadde* for denne, må innsigelsen trekkes. Hva Statsbygg mener om dette, er ikke relevant.

Bergen, 22.01.15,
ADVOKATFIRMAET HARRIS

Siv Elèn Arskog Vedvik
advokat